

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dialogorum sacrorum Libri Quatuor

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1565

Ezechias

urn:nbn:de:bsz:31-102436

152 DIALOG. SACRORVM

Vbi sunt dii Hemathæ & Arphadi? ubi Seuarphai-
mi? ubi Enæ? ubi Auæ? nūquid Samariam ab eius ma-
nu tutati sunt? Quis tandem est ex omnibus omni-
um terrarum dijs, qui suam terram ab eius manu de-
fenderit, ut Ioua Hierosolymam defensurus esse ui-
deatur? E. Obmutescamus, ne ue ei quicquam
respōdeamus: ita enim fert regis mandatum. Sed ea-
mus hæc regi nunciatum. *Deo 3m offe*

SENTENTIA.

Res secundæ insolentes sepe reddunt ho-
mines, & in ipsum etiam Deū petulant. Pro-
speros successus sibi ascribunt superbi, cum
debeant Deo. Cura maledicis & uerbosis
rixandum non est, sed Deo committenda
causa.

EZECHIAS. Eſa. 38.

ARGVMENTVM.

Aegrotans rex Iudæorum Ezechias, cum ef-
set ei ab Eſaia uate denunciata mors, precib.
à Ioua impetrat uitæ prorogationem.

Eſaias, Ezechias.

A sum
gubm dnm hng de 3m
Impera domi Ezechia: uam isto tibi morbo mo-
riendum est. Hæc est Dei uoluntas, Eſa. O' di-
rum nunciū. O' sancte Deus, memineris quam fide-
liter & integro animo te semper coluerim, & ad-
tuam uoluntate uitā omnem direxerim. *in me*
Hic pietatis honos sic religionem remuneraris? Me ne nunc
in me

ecine ho-
as. ho: est
uneraris,
atē meā,

metis etatis
libendum
tempore care
nati hoc celo
hæc illustrantur
quællor à cha
nam, qui hun
et empro t
ſeui: ſtam
dum atior, e
nam propus e
tas animam eg
omni dno. cric
esperam expec
tulas uoces em
uato gemius.
dymis, in ſa oc
hæc dolores. C
hæri inuiriā
feram me qui
pauis, quo ho
lo facere? M
commemorari
longini est prof
quoniam d te
tam immatura ſ
dicitur: ſempiter

in medio ætatis cursu, in cas angustias esse redactū,
 ut ^b subeundum sit sepulchri ostium, & reliquo ui- ^b Morien
 ta tempore carendū? Eheu, iam non ego fruar com-
 muni hoc cœlo; cœlo ego non fruar, cuius amœna
 luce illustrantur qui in terra degunt uitam? Iam e-
 go auellor à charo conspectu & consuetudine ho-
 minum, qui hunc orbem incolunt. Ex hac uita disce-
 do: & emigro tanquam ^{pastorali turriolo,} pastorali turriolo,
 tali eni ^{stamine} & filo ante diem amputato. Pau-
 latim ^{atror,} & consumor in horas? neque quic-
 quam propius expecto, quàm ut iam iamq; absum-
 ptus animam agam. Ad mane si uentum est, membra
 omnia ^{dura} cruciatu dilaniari sentiens, mortem in
 uesperum expecto. Hirundinis, aut gruis ritu, strid-
 ulus uoces ^{emitto,} & columbarum more queru-
 las edo gemitus, cœlumq; suspiciens, consumptis la-
 chrymis, ipsa oculorum tabe, intolerabiles animi te-
 star dolores. O rerum Domine omnium ^{quo} m-
 hi fieri iniuriam, cuius se iudicem esse par est. Mi-
 serum me ^{quid iam,} quid mihi uenire in mentem
 possit, quo possim tuum animum ad id quod uo-
 lo flectere? Meæ uē uite breuitatem miserabiliter
 commemorem? O rerum author, & moderator:
 longius est profectō naturale uiuendi spaciū, quàm
 quantulum à te mihi conceditur. Haccipe me etate
 tam immatura spiritus reddendū est? An tu me ui-
 delicet sempiterno somno consopire paras, ut po-
 stea

stea in uitam reuocet? aut cuius aliusquam tranquillitatem acerbissimo casu contaminari passus sis, cum scilicet iam letho absumptum, eputido fusto uind-

dicabis? *Et* cuius uitam egrotantis tuera neglexeris, eundem morte deletum, amico lucis psu rursus donabis, peccatis (quorum de fonte mors scietur) qua

post tergum reiectis, *et* eterna obliuione obliteratis? Demde à quibus gratitudinem, *et* ex ea manentem laudationem expectas? à mortuis, credo:

sepulti te celebranturque tum paratum miseris praesidium predicabunt humati. Viui, uiui tibi gratias agent, uelut ego hodie: *et* parentes liberis commemorabunt tuam egentibus omnibus expositam tutelam. Intende meae saluti, Ioua: *et* nos de tuis laudibus carmina, quandiu uiuimus, in aede tua modulibimur.

ES. Ades animo, rex iubeor tibi leta nunciare. Ioua, Deus Davidis, auctoris generis tui, tuam preceationem audiuit, tuasque lachrymas respexit. Itaque sic habeto, te per eum sanari,

et tertio abhinc die ascensurum in sanum. Quinimò addet tuae uitae quindecim annos, teque eripiet è manibus regis Assyriorum, una cum hac urbe: cuius se defensorem praebit, propter semetipsum,

tum etiam propter Davidem sui cultorem. Sed uos famuli sumite palatham, quam ulceri eius imponatis, ut conualescat. *EZ.* Sed quo signo intelligam me in sanitatem restitui, *et* tertio die uenturum in

edem?

idem? ES. Vides hoc Achazi solarium? EZ. Vi
 deo. ES. Optio tibi datur, utrum velis ^{d umbra} ^{d Seilice}
 decem gradibus procedere, an reuertii. EZ. Facile
 est umbram progredi: potius retrocedat. O ^{am} mi
 raculosam: nunc nunc uideo, uolente Deo, nihil esse
 arduum. ^{ut per nigra spem} ^{non} ^{gans uall}

SENTENTIA.

Pijs precibus usque adeo fleatur Deus, ut
 interdum etiam decretum suum rescindat. ^{uolens eo qd non uult}
 Quamuis morbos interdum naturalibus re- ^{medicis}
 mediis incurabiles sanet Deus, tamen natura
 lia remedia non semper ^{repuat} repudiat. Nō medici
 ne, sed Deo tribuenda est sanatio: & tamen u-
 tendum est medicina. ^{gula}

IEREMIAS. Ierem. 26.

ARGUMENTVM.

Ieremias urbis & templi ruinam uaticina-
 tur. eam ob causam comprehenditur à sacer-
 dotibus & uatibus ad necādum. Sed factio ad
 tumultum concursu, proceres & senatores &
 Ahicamus id prohibent.

Ieremias, Sacerdotes, Vates,
 Proceres, Senatores,
 Ahicamus.

Avāte omnes omnium Iudææ urbium ho-
 mines, quotquot hoc templum, in cuius co-
 go sto uestibulo, intratis, adorandi numinis gratia:
^{audite}